

2. Съобразен ли е с предвиденото в член 11, част А, параграф 3, буква в) от Директива 77/388/ЕО (понастоящем член 79, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г.) и по-специално с понятието за „сумите, които данъчнозадълженото лице получава от клиента като изплащане на разходи, направени от името и за сметка на клиента и отчетени в неговите счетоводни книги по разчетна сметка“ член 16, параграф 6, буква в) от CIVA, според тълкуването, дадено му в обжалваното решение (в смисъл, че таксата за излъчване на търговска реклама не представлява сума, платена от името и за сметка на получателя на услугите, макар и да се вписва в отделни разчетни сметки и да е предназначена за публични организации, поради което тя не се изключва от данъчната основа на ДДС)?

- (¹) Директива 77/388/ЕО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).
- (²) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и Поправка в ОВ L 74, 19.3.2011 г., стр. 3).

Жалба, подадена на 19 декември 2011 г. от Dimos Peramatos срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 12 октомври 2011 г. по дело T-312/07, Dimos Peramatos/Европейска комисия

(Дело С-647/11 Р)

(2012/С 49/30)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Dimos Peramatos (представител: G. Gerapetritis)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Общия съд в частта, в която се отхвърля искането на жалбоподателя да се установи, че не е длъжен да възстанови сумите, изплатени в рамките на програма LIFE/ENV/GR/000380, или — при условията на евентуалност — да се измени обжалваният акт, като жалбоподателят бъде задължен да заплати сумата от 93 795,32 EUR, отговаряща на признатия от Комисията счетоводно определен размер на недопустимите разходи;

— да се върне делото на Общия съд за ново разглеждане;

— да се осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски, и по-специално тези за адвокат.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две правни основания:

1. Погрешно тълкуване на сключеното между Dimos Peramatos (община Перама) и Европейската комисия споразумение за отпускане на финансова помощ от 17 юли 1997 г. с номер С(97) 1997/def./29 с оглед на привеждане в изпълнение на дейността по програма LIFE и нейната регулаторна рамка (Регламент № 1973/1992), доколкото Общият съд приема, че общинската администрация не е изпълнила в достатъчна степен произтичащото от това споразумение задължение за засаждане на дървета.
2. Погрешно тълкуване и нарушение на принципите на добра администрация и правна сигурност поради непълнота на мотивите на обжалваното съдебно решение, засягаща задължението за мотивиране на приеманите от институциите на Европейския съюз административни актове с неблагоприятни последици.

Преюдициално запитване, отправено от Augstākās tiesas Senāts (Република Латвия) на 19 декември 2011 г. — Ilgvars Brunovskis/Lauku atbalsta dienests

(Дело С-650/11)

(2012/С 49/31)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ilgvars Brunovskis

Ответник: Lauku atbalsta dienests

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 125, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 (¹) да се тълкува в смисъл, че премията за крава с бозаешо теле се определя според общия брой крави с бозаещи телета, родени през календарната година?
2. Трябва ли периодът от шест месеца, определен в член 102, параграф 2 от Регламент № 1973/2004 (²), да се разглежда като срок за подаване на заявленията за премии?
3. При утвърдителен отговор на втория въпрос и в случай, че държава членка е съкратила този срок, длъжна ли е тази

държавата да обезщетят земеделския производител за загубите, които той е претърпял поради това, че не е имал възможност да се възползва напълно от установения в Регламента срок за подаване на заявления?

- (1) Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 177)
- (2) Регламент (ЕО) № 1973/2004 на Комисията от 29 октомври 2004 година за създаване на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета по отношение на схемите за подпомагане, посочени в дял IV и в дял IVa от посочения регламент и по отношение на използването на земята, която е била оставена под угар за целите на производството на сурови материали (ОВ L 345, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 60, стр. 190)

Жалба, подадена на 19 декември 2011 г. от Mindo Srl срещу Решение на Общия съд (трети състав) от 5 октомври 2011 г. по дело T-19/06, Mindo Srl/Европейска комисия

(Дело C-652/11 P)

(2012/C 49/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mindo Srl (представители: С. Osti, А. Prastaro, G. Mastrantonio, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени изцяло Решение на Общия съд от 5 октомври 2011 г. по дело T-19/06 Mindo/Комисия, като след това,
- върне делото за ново разглеждане на Общия съд, който да се произнесе по същество с оглед на указанията на Съда, тъй като обжалваното съдебно решение лишава Mindo от правото му на всеобхватен съдебен контрол в рамките на първоинстанционното производство,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателя извежда исканията си от следните правни основания:

Общият съд приема, че Mindo няма правен интерес да води делото, тъй като не може да се ползва от отмяната на оспорваното решение нито само по себе си, нито с оглед на предявения от Alliance One International Inc.'s („Alliance One“) иск за възстановяване на част от платената глоба, нито с оглед на последващи иски на трети лица за обезщетение.

Жалбоподателят посочва на първо място, че следва да бъдат отменени посочените по-горе изводи на Общия съд, тъй като

са в противоречие с действащото законодателство и се основават на изопачаване на фактите по делото и във всички случаи се характеризират с недостатъчни и противоречиви мотиви.

Жалбоподателят изтъква на второ място, че обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, тъй като лишава Mindo от правото му на достъп до правосъдие (а следователно и от правото му на всеобхватен съдебен контрол), а в случай че следва да бъде тълкувано в смисъл, че с него се изисква жалбата в първоинстанционното производство да е била подадена съвместно от Mindo и Alliance One, с обжалваното съдебно решение се нарушава правото на защита на Mindo и Alliance One.

Жалба, подадена на 20 декември 2011 г. от Transcatab SpA, в ликвидация, срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 5 октомври 2011 г. по дело T-39/06, Transcatab/Комисия

(Дело C-654/11 P)

(2012/C 49/33)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Transcatab SpA, в ликвидация (представители: С. Osti, А. Prastaro и G. Mastrantonio)

Другата страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени [Решение на Общия съд (трети състав) от 5 октомври 2011 г. по дело Transcatab/Комисия, T-39/06 (понадатък „съдебното решение“)], с което се приема, че Standard Commercial Corp. (а следователно и Alliance One) трябва да се счита за солидарно отговорност за извършените от Transcatab нарушения,
- поради това да се намали наложената на последното санкция, като частично се отмени член 2, буква в) [от Решение C(2005) 4012 окончателен на Комисията от 20 октомври 2005 година относно производство по прилагане на член 81, параграф 1 ЕО, дело COMP/C.38.281/B.2 — Суров тютюн — Италия (по-нататък „решението“)], като се приеме, че съгласно разпоредбите на член 15, параграф 2 от Регламент № 17/62 и на член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 санкцията трябва да се изчисли въз основа на оборота на Transcatab, който за приключилата през март 2005 г. финансова година е в размер на 32,338 милиона евро,
- поради това решението да се отмени в частта, с която по отношение на Transcatab се прилага коефициент на увеличение 1,25 към основния размер на санкцията,
- да се отмени съдебното решение в частта, с която се отхвърлят правните основания на Transcatab относно: а) липсата на намаляване на наложената санкция в резултат от липсата на действително отражение на пазара, б) отслабения интензитет на нарушението, който се наблюдава през периода 1999—2002 г., както и в) смекчавашото